

Warszawa, 5 kwietnia 2018 r.

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym

(druk nr 768)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136, z późn. zm.) ma na celu dostosowanie jej przepisów do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2338 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 22), zwanego dalej „rozporządzeniem”. Rozporządzenie weszło w życie 24 grudnia 2017 r. i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

W związku z powyższym zmienione zostały zasady dotyczące bezpośredniego zawierania umów w trybie bezprzetargowym.

Organizatorowi publicznego transportu zbiorowego przyznano prawo do podjęcia negocjacji z podmiotem, który jako jedyny wyraził zainteresowanie udziałem w procedurze przetargowej, bez konieczności ponownej publikacji ogłoszenia o zamiarze przeprowadzenia postępowania przetargowego, pod warunkiem spełnienia następujących wymogów:

- 1) podmiot ten udowodnił, że jest w stanie świadczyć usługę transportową zgodną ze zobowiązaniami określonymi w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 2) brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów zamówienia;
- 3) nie ma żadnej rozsądnej alternatywy.

Ponadto na organizatora publicznego transportu zbiorowego nałożony został obowiązek udostępniania zainteresowanym podmiotom informacji istotnych do przygotowania oferty w ramach procedury przetargowej, w tym szczegółowych informacji na temat specyfikacji infrastruktury.

Rozszerzony został zakres informacji przekazywanych przez organizatorów publicznego transportu zbiorowego marszałkowi województwa, który zobowiązany jest do przygotowania informacji zbiorczej dotyczącej publicznego transportu zbiorowego, z podziałem na transport autobusowy i kolejowy.

Niezależnie od powyższego wprowadzony został przepis, który umożliwia zawarcie jednej umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym obejmującej międzywojewódzkie i międzynarodowe przewozy pasażerskie. Doprecyzowano także definicję „transportu kolejowego” w celu zapewnienia spójności z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117).

Ustawa zawiera także przepisy, które mają na celu wypełnienie zobowiązań nałożonych przez Komisję Europejską w związku z trwającym procesem notyfikacji pomocy publicznej udzielonej spółce „Przewozy Regionalne” sp. z o.o. w 2015 r. na restrukturyzację.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów, które dotyczą bezpośredniego zawierania umów, a także przepisu przyznającego organizatorowi publicznego transportu zbiorowego prawo do podjęcia negocjacji z podmiotem, który jako jedyny wyraził zainteresowanie udziałem w procedurze przetargowej. Przepisy te mają wejść w życie z dniem 3 grudnia 2019 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 60. posiedzeniu w efekcie rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym (druk nr 2286).

Pierwsze czytanie projektu odbyło się 6 marca 2018 r. na posiedzeniu Komisji Infrastruktury. Efekt tej pracy został zawarty w sprawozdaniu wymienionej Komisji (druk nr 2314). Projekt ustawy został przyjęty w brzmieniu przedłożenia.

W trakcie drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu 20 marca 2018 r. zgłoszono poprawkę i w związku z tym projekt został przekazany do wymienionej Komisji w celu

przedstawienia dodatkowego sprawozdania (druk numer 2314-A). Poprawka ta miała na celu nałożenie na ministra właściwego do spraw transportu obowiązku określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnego zakresu informacji publikowanych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia lub dokumentach koncesji.

Podczas głosowania w dniu 22 marca 2018 r. poprawka nie uzyskała poparcia.

Projekt ustawy został przyjęty jednogłośnie.

III. Uwagi szczegółowe

W myśl art. 5 ust. 1 organizatorzy publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–4, prześlą marszałkom województw nie później niż do dnia 31 sierpnia 2018 r. informacje, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące roku 2017. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu marszałkowie województw prześlą ministrowi właściwemu do spraw transportu nie później niż do dnia 31 października 2018 r. informacje, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące roku 2017.

W przytoczonych powyżej przepisach zabrakło doprecyzowania wskazującego czy ustawodawca odwołuje się do przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w dotychczasowym czy też zmienianym brzmieniu. W celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych wydaje się zasadnym rozważenie przyjęcia poprawki doprecyzującej odesłania.

Propozycja poprawki:

– w art. 5:

a) *ust. 1 otrzymuje brzmienie:*

„1. Organizatorzy publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1, prześlą marszałkom województw nie później niż do dnia 31 sierpnia 2018 r. informacje, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące roku 2017.”,

b) *w ust. 2 po wyrazach „w art. 1,” dodaje się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”;*

Danuta Drypa

Główny legislator